

Herfstlied

Zie, het is herfst
en wat groen was verwelkt
zie, het is herfst
en wat bloesemde sterft...
en ik die geen eind aan de lente zag
dacht dat de eeuwigheid
in mijn handen lag
O, vallende blaren!
o, vliedende jaren!
o, dichte nevel op mijn pad
hoe moet ik verder dwalen?

Vogels krassen treurig:
vaarwel, vaarwel, mijn kind!

Bij mijn venster kreunt
en klaagt de wind:
'O, wat zou ik graag vertoeven
aan een oever waar
de lente pas begint!'

In een galop van wilde paarden
stormt de regen op mij af
en fluistert dat hij van mij houdt:
'Wat zou je op de lente wachten?
De herfst draagt volle manden goud.'

Bejle Sjechter-Gottesman

'Papieren schatten'. Verhalen en gedichten
van vrouwelijke auteurs
Jiddische bibliotheek 7, Berger, Shlomo,
Willy Brill e.a. (red.), Vassallucci, 2001